

Η εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς.

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Με λαμπρότητα τιμήθηκε χθες Κυριακή 25 και σήμερα Δευτέρα 26 Οκτωβρίου 2026 η μνήμη του [Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου](#) στην [Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς](#).

Χθες, Κυριακή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ χοροστάτησε στην Ακολουθία του Εσπερινού που τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πειραιώς.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφερόμενος στο βίο και στο πρόσωπο του Αγίου Δημητρίου επεσήμανε πως όταν «ελογχίζετο για την πίστη του εις Χριστόν, τη στιγμή εκείνη ο νέος αυτός άνδρας εγεννάτο εις τους ουρανούς. Νικούσε τους αιώνες και την ιστορία, και το σύμπαν

ολόκληρο και απέβαινε ο μεγαλομάρτυς της πίστεως».

Και συνέχισε: «Ο νικητής του Χριστού, απέβαινε το διαχρονικό αιώνιο πρόσωπο που τιμούμε εμείς όλοι και άλλοι άπειροι σαν κι εμάς στον πλανήτη μας, την ώρα αυτή, 18 αιώνες μετά το μαρτύριό του. Το μαρτύριο υπέρ Χριστού δεν είναι ήττα, αλλά νίκη αιώνια, επουράνια. Αυτό δεν μπορούν να το καταλάβουν οι άνθρωποι του κόσμου, οι κοντόθωροι άνθρωποι της φθοράς. Βλέπουν τα πράγματα στην κοσμική τους διάσταση, δεν μπορεί να διεισδύσει ο νους τους στα πέραν της ύλης και της χοϊκότητας. Είναι δυνατόν να πεθαίνει κανείς και να είναι νικητής; Είναι δυνατόν να τον λογχίζουν στην πλευρά με σιδερένιες λόγχες, να ρέει το αίμα του άφθονο στο μπουντρούμι της φυλακής και να είναι ένδοξος;». «Ο νεαρός Δημήτριος αποδεικνύει όμως ότι ο λόγος του Χριστού είναι αλήθεια», συμπλήρωσε.

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος σημειώνοντας πως «ο άνθρωπος καταξιώνεται να αποβεί μιμητής του Χριστού», τόνισε πως «Εκείνος παρέδωκε τον εαυτό Του “λύτρον αντί πολλών” και καρφώθηκε στο Ξύλο της οδύνης και πέθανε πάνω στον μαρτυρικό Σταυρό και νόμισαν ότι νικήθηκε». «Αλλά κοιτάξτε την πραγματικότητα», πρόσθεσε, επισημαίνοντας πως «αυτό που φαινομενικά ήταν ήττα, ήταν δόξα και νίκη αιώνια, γιατί Αυτός που Σταυρώθηκε πάνω στο Ξύλο της οδύνης, είναι ο νικητής της Ιστορίας, είναι ο Κύριος της Ιστορίας, είναι ο Δημιουργός των απάντων που όμως είναι ταπεινός και πραής που δεν επιβάλλεται με τη βία και την εξουσία, αλλά υπομένει και δια της καρτερίας δημιουργεί έναν νέο, αληθινό άνθρωπο, έναν νέο Αδάμ που υπακούει στο θέλημα του Θεού Πατρός για να σωθεί ο κόσμος».

«Καθώς ρέει το αίμα Του, διαλύονται οι δαίμονες και τα σκοτάδια του κόσμου», είπε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος επισημαίνοντας: «Αδιανόητο για την κοσμική λογική μας να πεθαίνεις και να είσαι ο κερδισμένος, ο άξιος, ο νικητής, ο τροπαιοφόρος, αυτός που στεφανώνεται. Ναι, αγαπητοί, αυτή είναι η αλήθεια, γιατί μέσα από αυτήν την σταυρική πορεία, ο άνθρωπος καταξιώνεται ως αληθινός κοινωνός του Θεού».

Αναφέροντας πως «η αγάπη προς τον Θεό δεν είναι ένα επιφώνημα, ούτε ένα παραλήρημα, ούτε ένα ιδεολόγημα ή ένας ωραίος λόγος, αλλά είναι έμπρακτη μετοχή στην κοινωνία μαζί Του», υπογράμμισε ότι «ο στρατηλάτης και χιλιάρχος Δημήτριος ο Θεσσαλονικεύς αγαπά τον Θεό με σθένος και για αυτό δίδει τον εαυτό του όπως ο Κύριός του» και «διά του θανάτου του εκβάλλεται εις την ζωήν και γίνεται μέτοχος της αιωνίου πραγματικότητας». «Για αυτό απέβη και Μυροβλύτης, θαυματουργός, πάναγνος, παρθένος και μάρτυς της πίστεως», συμπλήρωσε.

Σημειώνοντας πως «όταν τον συνέλαβαν στην πύλη της Θεσσαλονίκης οι Ρωμαίοι στρατιώτες να κηρύσσει τον Χριστό στους νέους και τον διεπόμπευαν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, εκείνος είχε έναν λόγο: “Τον Χριστό μου μόνο πιστεύω”», επεσήμανε: «Νίκησε ο Δημήτριος και απόδειξη μεγάλη είναι ο ουρανός και τα θαύματά του, είναι το μύρο που αναβλύζει από τα πανάχραντα λείψανά του. Είναι η αγιότης που τον περικοσμεί, η δόξα που ο Θεός του χάρισε». «Έχουμε κληθεί, όχι απλώς να αγαπούμε τον Θεό, αλλά ακόμη περισσότερο να αναπληρώνουμε στο δικό μας σώμα τα υστερήματα της θλίψεως του Χριστού, δηλαδή να αποβαίνουμε και εμείς κατά Χάριν χριστοί». «Αυτό αποδεικνύεται με πράξεις οι οποίες ενεργούνται δια της πολυειδούς αγάπης που εμπνέει την ύπαρξή μας για τον Χριστόν. Και όταν αποδεχόμεθα στο δικό μας σώμα τα βάσανα και τους διωγμούς που υπέστη ο Κύριος», «τότε αποβαίνουμε πραγματικά οι νικητές της ζωής. Εκείνοι που πραγματώνουν τον σκοπό της υπάρξεως».

Περισσότερες φωτογραφίες από την Ακολουθία του Εσπερινού στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πειραιώς:

Στον πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου σήμερα Δευτέρα το πρωί τελέστηκε Αρχιερατικό Συλλείτουργο υπό των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Αλεξίου και Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος αρχικά ευχαρίστησε εκ βάθους ψυχής τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Αλέξιο «για αυτή την ευλογία την οποία μετά πολλής αγάπης μας επιδαψιλέψατε», όπως χαρακτηριστικά είπε, «να κομίσετε το ιερό σέβασμα του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Παΐσιου του Αγιορείτου: την εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου της επικεκλημένης Ελεούσας», προκειμένου «να τονώσετε την πίστη μας» και «να αποδείξετε ότι η Εκκλησία είναι το ταμείον της Χάριτος, η ταμιούχος της Ευλογίας που γεννά τέκνα υιοθεσίας των ουρανών σε κάθε εποχή και σε κάθε χρονική περίοδο».

Αναφερόμενος στην παρουσία και το Μαρτύριο του Αγίου Δημητρίου, υπογράμμισε ότι εκείνοι που τον καταδίκασαν πίστευαν πως είχαν εξαλείψει έναν νέο άνθρωπο που αρνήθηκε να υποταχθεί στην εξουσία και να προδώσει την αλήθεια της πίστεώς του. Ωστόσο, η ιστορία ανέδειξε μια εντελώς διαφορετική πραγματικότητα, καθώς ο Άγιος Δημήτριος εξακολουθεί να τιμάται και να αποτελεί πηγή πνευματικής έμπνευσης για τους πιστούς σε ολόκληρο τον κόσμο. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε: «Θα πίστευαν ασφαλώς ότι το πρόσωπο αυτό είχε νικηθεί, είχε καταστραφεί, αφού με τόσο φρικτόν τρόπον τελείωνε η ζωή του». «Ήτο ένας νέος, 25 μόλις ετών, γεννημένος το 280, στη Θεσσαλονίκη. Χαριέστατος, σοφός, δυναμικός, ευλαβής, έντιμος και κοσμημένος με όλες τις αρετές».

Παρά το νεαρό της ηλικίας του και την υψηλή θέση που κατείχε στη ρωμαϊκή κοινωνία, ο Άγιος είχε εγκολπωθεί το μήνυμα του Ευαγγελίου και είχε αναδειχθεί σε διδάσκαλο των ανθρώπων, ιδιαιτέρως των νέων, μέσα στις φυλακές της Θεσσαλονίκης. Με το μαρτύριό του κατέκτησε, όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος, το ύψιστο μεγαλείο του ανθρωπίνου προσώπου και έγινε κοινωνός της ζωής του Χριστού.

«Αυτός, λοιπόν, ο νεαρός άντρας, που όμως είχε κατανοήσει, εν τη σοφία του, την αλήθεια των πραγμάτων και είχε εγκολπωθεί το μήνυμα του Ευαγγελίου και είχε αναδειχθεί, παρά το νεαρόν της ηλικίας, σε διδάσκαλο των ανθρώπων και ιδία των νέων, μέσα στις φυλακές της Θεσσαλονίκης πήρε και προσέλαβε διά του Μαρτυρίου το νίκος της ζωής, τον στέφανο της δόξης, τον αμαράντινο στέφανο

της υπέρβας. Κατέκτησε το ύψιστο μεγαλείο του ανθρωπίνου προσώπου, έφτασε εις την υπερτάτη αξία της ανθρωπίνης βιοτής, κέρδισε τον ουρανό, έγινε σύμμορφος του Χριστού, κοινωνός των παθημάτων Του και μέτοχος της αθανάτου ζωής Του», είπε χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια, αντιπαρέβαλε την πρόσκαιρη εξουσία των διωκτών του Αγίου με τη διαχρονική τιμή που αποδίδει η Εκκλησία στον Μεγαλομάρτυρα, τονίζοντας ότι η πραγματική νίκη δεν ανήκει στη βία, αλλά στην αλήθεια και στη μαρτυρία της πίστεως.

«Δεκαοκτώ αιώνες μετά ταύτα, εμείς εδώ και άπειροι άλλοι σε όλη τη γη, δεν τιμούμε τον αυτοκράτορα Μαξιμιανό, ούτε τους ηγεμόνες και σατράπες της εποχής, αλλά αυτό το πρόσωπο που λογχίσθηκε όπως ο Κύριός του και που με το αίμα του πότισε το δέντρο της πίστεως», τόνισε, επισημαίνοντας πως ο Άγιος επέλεξε τον θάνατο αντί της προδοσίας και την αλήθεια αντί του ψεύδους, καταθέτοντας τη μαρτυρία του με την ίδια του τη ζωή. Η σύλληψή του συνδέθηκε με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου στους νέους και με τη νίκη του μαθητή του Νέστορα επί του Λυαίου στο στάδιο της Θεσσαλονίκης, γεγονός που προκάλεσε την οργή του αυτοκράτορα Μαξιμιανού.

Στη συνέχεια αναφερόμενος στη βαθιά σχέση των πιστών με τον Μεγαλομάρτυρα Άγιο Δημήτριο, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η τιμή προς τον Άγιο δεν αποτελεί απλώς ανάμνηση ενός προσώπου του παρελθόντος, αλλά ζωντανή σχέση εν Χριστώ. «Δεν υπάρχει πιο αγαπημένο πρόσωπο στην παγκόσμια Εκκλησία από τον μεγαλομάρτυρα Δημήτριο. Δεν υπάρχει πιο συγκινητική πρόσδεση με πρόσωπο που έζησε και μαρτύρησε πριν από τόσους αιώνες. Γιατί ζει και υπάρχει εν Χριστώ», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στις δύο διαδοχές που, όπως εξήγησε, συγκροτούν και διαφυλάσσουν την πίστη της Εκκλησίας στους αιώνες: την Αποστολική Διαδοχή και τη Μαρτυρική Διαδοχή. Η πρώτη συνδέει την Εκκλησία με τους Αποστόλους και τη γνήσια μετάδοση της πίστεως, ενώ η δεύτερη αποτυπώνει τη συνέχεια της μαρτυρίας του Χριστού μέσα από τη θυσία των μαρτύρων.

«Στην Αγία μας Εκκλησία, μας έχουν δοθεί δύο πανάχραντες διαδοχές, οι οποίες συγκροτούν και συγκρατούν την πίστη στους αιώνες. Για αυτό και ο Κύριός μας είπε και μας διαβεβαίωσε ότι η Εκκλησία Του, το Σώμα Του με κεφαλή Εκείνον, ποτέ δεν θα υποστείλει την αλήθεια και δεν θα αμβλυνθεί στην γήινη πραγματικότητα», είπε αναφερόμενος στην αποστολική και στην μαρτυρική διαδοχή.

«Η Αποστολική Διαδοχή εγγυάται τη γνησιότητα της πίστεως, γιατί το μήνυμα των Αποστόλων υπεγράφη με το πορφυρό τους αίμα», είπε χαρακτηριστικά, ενώ στη συνέχεια αναφερόμενος στο σταυρικό μαρτύριο του Κυρίου, υπογράμμισε ότι ο Σταυρός αποτέλεσε το σημείο από το οποίο μεταβλήθηκε η ιστορία του κόσμου, καθώς ο Χριστός νίκησε τον θάνατο, τον διάβολο και τη φθορά, ανοίγοντας τον δρόμο της σωτηρίας για τον άνθρωπο.

«Ο Χριστός δεν απέθανε σε έναν τρυφηλό χώρο, αλλά επάνω στον Σταυρό του Μαρτυρίου», είπε και συνέχισε: «Ο Κύριος μετέβαλε την ιστορία του κόσμου, άλλαξε τον ρουν των πραγμάτων, θεράπευσε την αποκαραδοκία της κτίσεως, νίκησε τον θάνατον, τον διάβολον, τον κόσμον και τη φθοράν και μετέβαλε την ιστορία του κόσμου. Και από εκεί ξεκινάει μία, ανά τους αιώνες, διαδοχή και μία πρόσκληση να βαδίσουμε στα δικά Του ματωμένα ίχνη».

«Αυτή τη μαρτυρική διαδοχή διηκόνησε και ο Άγιος Δημήτριος και έγινε ένας χρυσός κρίκος από τον Σταυρό του Γολγοθά μέχρι και τις ημέρες μας και εις τους αιώνες», συμπλήρωσε.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η τιμή προς τους Αγίους προϋποθέτει τη μίμηση της ζωής και του παραδείγματός τους, παραπέμποντας στον λόγο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου «Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος». Όπως σημείωσε, στη σημερινή εποχή δεν ζητείται από τους πιστούς κατ' ανάγκην το μαρτύριο του αίματος, αλλά η μαρτυρία της συνειδήσεως, η οποία απαιτεί πίστη, ελπίδα και αγάπη. «Καλούμεθα να τιμήσουμε εγκαρδίως και μετά πολλής αγάπης τον Μεγαλομάρτυρά μας, μιμούμενοι όμως τον τρόπο της υπάρξεώς του. Και βέβαια σήμερα δεν ζητείται, αυτή τη στιγμή τουλάχιστον, το μαρτύριο του αίματος από εμάς» – «αν και, όπως είδαμε, στην Ιορδανία, λίγες μέρες πριν, οκτώ αδελφοί μας στεφανώθηκαν με τον στέφανο του μαρτυρίου, δολοφονούμενοι υπό των Ισλαμιστών», είπε χαρακτηριστικά επισημαίνοντας πως «μας ζητείται, όμως, η μαρτυρία της συνειδήσεως. Και καλούμεθα αυτήν ακριβώς τη μαρτυρία της συνειδήσεως και το μαρτύριο της συνειδήσεως να φέρουμε μετά δυνάμεως, πίστεως, ελπίδος και πολλής – πολλής αγάπης».

«Κανείς δεν υπάρχει χωρίς ένα προσωπικό σταυρό», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος προτρέποντας όλους «να βαδίσουμε γενναία ακολουθώντας τον Δεσπότη Χριστό. Γιατί μόνο τότε θα συμπάσχουμε και θα συνδοξαστούμε όπως ο Μεγαλομάρτυς Δημήτριος».

«Είναι σήμερα η γιορτή ενός νικητού της ζωής, ενός τροπαιοφόρου, ενός μεγάλου αγωνιστού που νίκησε τον κόσμο, τον διάβολο και τον θάνατο», είπε

καταλήγοντας, ευχόμενος «το μήνυμα ζωής, θάρρους, ευψυχίας, γενναιότητας, αγάπης, πληρότητας και ζωής που κομίζει ο Μεγαλομάρτυς Δημήτριος να γίνει εφελτήριο της πορείας της ζωής μας, να εμπνέει και να οδηγεί την κάθε μετρητή στιγμή του προσωπικού μας πνευματικού αγώνος».

Υπενθυμίζουμε ότι στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πειραιώς τίθεται σε προσκύνηση αντίγραφο της Εικόνας της Παναγίας του Κύκκου και στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου η Εικόνα της Παναγίας της Ελεούσας από την Ιερά Μονή Στομίου.

Περισσότερες φωτογραφίες από το Αρχιερατικό Συλλείτουργο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου:

